

Sakspapir

Saksbehandlar	Arkiv	ArkivsakID
Helge Kvam	FA - F12	17/811

Saksnr	Utvalg	Type	Dato
53/2017	Formannskapet	PS	03.05.2017
50/2017	Kommunestyret	PS	10.05.2017

Høyringsuttale om hjelpemiddelformidling

Vedlegg:

Høyring om framtidssretta hjelpemiddelformidling
Følgeskriv
Høringsnotat

Saksopplysningar:

Bakgrunn

I november 2015 sette Regjeringa ned eit ekspertutval for å få ei heilskapeleg undersøking av hjelpemiddelpolitikken. Ekspertgruppa la fram si sluttrapport 6. februar 2017, og denne rapporten blir no sendt på høyring via Arbeids- og sosialdepartementet.

Rapporten kan lastast ned frå Arbeids- og sosialdepartementet si heimeside:

https://www.regjeringen.no/contentassets/2f3ae6c7a2dd4adbae2c2e152af97c3e/a-0043-b_rapport-hjelpemiddutvalget.pdf Rapporten er delt inn i ein deskriptiv del, kapitla 2 til 8, og ein del med drøftingar og framlegg, kapitla 9 til 15. Kapittel 1 gir ei oppsummering av ekspertgruppas viktigaste framlegg i dei andre kapitla.

Aktuelle skriv relatert til høyringa finn ein på [Høyring om "En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling – for økt deltakelse og mestring"](#)

Andre innspel

Råd for menneske med nedsett funksjonsevne (RMF) har i møte 23.03.17 sak 21/2017 oppmoda om at det kjem høyringsuttale frå kommunestyret. RMF har i sitt samrøystes vedtak lagt fram ønska høyringsuttale.

Denne oppmodinga er tufta på eige skriv frå Norges Handikapforbund, Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon og Ergoterapeutene datert 15.03.17. Dette skrivet argumenterer som følgjer:

«Bakgrunn

I februar ble det presentert en rapport om fremtidens hjelpemiddelformidling – «En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling». Rapporten er utarbeidet av et ekspertutvalg, som har gått

gjennom hjelpemiddelpolitikken på bestilling fra regjeringen. Utvalget foreslår flere positive endringer som vil styrke kvaliteten og gi nødvendige forenklinger. Likevel foreslår utvalget endringer som vil ramme funksjonshemmede hardt og få store konsekvenser for kommunene. I korte trekk går disse ut på å redusere folketrygdens og hjelpemiddelsentralenes rolle ved å overføre statens ansvar for viktige hjelpemiddelgrupper til kommunene og øke bruken av tilskudd. En viktig bakgrunn for forslagene er å unngå at staten får økte utgifter når andelen eldre i befolkningen øker. Hvis ansvaret blir overført til kommunene vil finansieringen av hjelpemidlene bli budsjettstyrt. I dag er det den enkeltes behov som avgjør løsningen og folketrygden dekker hjelpemidlene.

Ekspertutvalget bygger på Stortingsmelding 14 - Kommunereformen, som foreslo å overføre basishjelpemidler til kommunene. Denne bygger på Holteutvalgets utredning 2010:5, som bl.a. foreslo å overføre ansvaret for basishjelpemidler og hjelpemidler i bolig til kommunene. Holteutvalgets forslag fikk ingen støtte i høringsrunden.

Betydningen av hjelpemidler

Tekniske hjelpemidler er helt nødvendige for å sikre funksjonshemmede en grunnleggende trygghet og frihet til å greie seg selv. Hjelpemidler gjør det mulig å utføre vanlige aktiviteter som å komme seg inn og ut av egen bolig, dusje, spise, kommunisere og komme seg dit en skal. Ofte er det slik at en kombinasjon av enkle og avanserte hjelpemidler utgjør en nødvendig helhet for brukerne. Hjelpemidler kompenserer for funksjonsnedsettelsen og gjør det mulig å delta i samfunnet, noe som er en grunnleggende menneskerettighet.

Målet for hjelpemiddelpolitikken er at funksjonshemmede skal leve selvstendig og delta i samfunnet. Det norske formidlingssystemet sikrer funksjonshemmede tilgang til både hjelpemidler og spesialkompetanse, uavhengig av hvor hjelpemidlene skal brukes; hjemme, i utdanning, arbeid og fritid.

I følge Verdens Helseorganisasjon har Norge en god modell for hjelpemiddelformidling, fordi vi har en helhetlig organisering, med høy ekspertise og ivaretar behovet gjennom hele livsløpet. Retten til hjelpemidler er forankret i folketrygdloven, som sikrer et likeverdig tilbud uansett alder, bosted og økonomi. Kommunene og hjelpemiddelsentralene har et tett samarbeid om formidling av løsninger.

Ekspertutvalget vil flytte ansvaret for enkle og avanserte hjelpemidler

Utvalget går inn for å videreføre at retten til hjelpemidler skal ligge i folketrygden og at vi skal bevare dagens grunnmodell. Til tross for dette foreslår utvalget omfattende endringer, ved å anbefale at ansvaret for fastmonterte hjelpemidler i bolig overføres til Husbanken/ kommunene. Dette er dyre og avanserte hjelpemidler. Utvalget ønsker også å endre dagens utlånsordning og øke bruken av tilskudd og egenbetaling. Utvalget har tatt stilling til et forslag om at kommunene skal finansiere enkle hjelpemidler for å utføre hverdagsaktiviteter. Forslagene innebærer i praksis at svært mange hjelpemidler til bevegelsehemmede går ut av folketrygden, slik at både formidlingen og finansieringen blir overført til kommunene.

Utvalget er delt i flere spørsmål. Brukernes representant anbefaler at:

- Ansvaret for enkle og høyfrekvente hjelpemidler forblir i folketrygden og IKT-løsninger bedres for å korte ned tidsbruken. Et flertall på fire i utvalget, inkludert brukernes representant, går inn for dette, mens et mindretall på tre, inkludert utvalgets leder, støtter forslaget om å overføre ansvaret til kommunene.
- Fastmonterte hjelpemidler i bolig forblir i folketrygden, fordi ordningen har vist seg effektiv for å bli boende i egen bolig. Dette gjelder løfteplattform, trappeheis, personløfter, hev/senk kjøkken, utstyr på bad og toalett mm. Brukernes representant og

forsker/ergoterapeut anbefaler dette. Flertallet, derimot, anbefaler at ansvaret overføres til kommunene og forutsetter at det tilføres tilstrekkelig med midler.

- Man ikke øker bruken av tilskudd på hjelpemiddelområdet, fordi dette er prinsipielt uønsket og kan true vesentlige sider av hjelpemiddelformidlingens formål, og fordi slike ordninger vil få svært negativ effekt for de mest sårbare hjelpemiddelbrukerne. Brukersiden mener at en nasjonal utlånsordning best sikrer løsninger og faglighet.

Da Stortinget behandlet kommunemeldingen våren 2015 ble det gitt føringer for utredningen: «Hensynet til brukerne skal stå i fokus for den løsningen som blir valgt». Vi mener derfor at brukersidens argumenter bør veie tungt når man skal ta stilling til forslagene.

Konsekvenser for kommunene

Dersom ansvaret for enkle, høyfrekvente hjelpemidler samt fastmonterte hjelpemidler i bolig blir flyttet til kommunene, er konsekvensen at nye oppgaver legges på kommunene uten sikkerhet for at det følger med penger, kapasitet og kompetanse. Kommunene får ansvaret for både å finansiere hjelpemidlene og for den faglige formidlingen av riktige løsninger, vedtak, innkjøp, lagerhold og reparasjoner. Hjelpemiddelsentralene driver i dag en omfattende kursvirksomhet for kommunene og har ansvaret for alle anskaffelser og all kvalitetssikring. Kommunenes store nytte av hjelpemiddelsentralene er godt dokumentert. 110 av landets kommuner har ikke ergoterapeut, og kapasiteten er lav i mange som har.

Konsekvenser for hjelpemiddelbrukerne

De foreslåtte endringene av dagens modell vil få alvorlige konsekvenser for funksjonshemmede. Hverdagen vil bli vanskeligere, dyrere og mer uforutsigbar. Hvis kommunen blir ansvarlig for finansieringen, blir de økonomiske rammene forskjellige fra kommune til kommune. Det samme gjelder tilgangen på fagkompetanse og skjønn. Dermed vil tilbudet variere, avhengig av hvor i landet du bor. Rettssikkerheten vil bli svekket.

Mange funksjonshemmede bruker et stort spekter av hjelpemidler for å utføre daglige aktiviteter. Utvalgets forslag betyr at funksjonshemmede i framtiden må forholde seg til to systemer – et statlig og et kommunalt – både når det gjelder finansiering, rettigheter, faglig rådgivning, søknad og reparasjoner, avhengig av hvilken type hjelpemiddel det dreier seg om. Dette vil bli svært tungvint for innbyggere som har behov for hjelpemidler. Hvis funksjonshemmede ikke får nødvendige hjelpemidler til å tilpasse boligen, bruke toalett, bad og kjøkken eller komme seg ut, kan man ikke leve et selvstendig liv og bidra i samfunnet. Innbyggere blir passivisert og isolert. Dette er brudd på grunnleggende menneskerettigheter. I tillegg er dette dårlig samfunnsøkonomi.

En bedre løsning er å følge føringer og anbefalinger som et samlet utvalg står bak:

la brukernes behov være det sentrale elementet for en god hjelpemiddelpolitikk:

- Brukernes rettigheter må sikres, slik at de opplever et helhetlig, effektivt og kompetent system, og får de hjelpemidlene de trenger, når de trenger dem.

forenkle formidlingssystemet og sikre effektivitet

- Styrke samhandling og effektivisering i hjelpemiddelformidlingen.
- Tilrettelegge for hjelpemidler som fremmer mulighetene for utdanning og arbeid.

- Forbedre IKT-løsningene for å korte ned tidsbruken.
- Øke kompetansen og kapasiteten i 1. linjen. Flere ergoterapeuter og fysioterapeuter.
- Statlig rekrutteringstilskudd for å bidra til flere ergoterapeuter i kommunene.
- Forbedre bestillingsordningen for enkle og høyfrekvente hjelpemidler.
- Styrke brukerplassordningen for erfarne brukere.
- Forenkle rutinene og saksbehandlingsprosessene ved hjelpemiddelsentralene.
- Bedre informasjonen om rettigheter og muligheter.
- Trappe opp forskning og utvikling. Etablere et forskningsprogram på området.

Dagens modell er forankret i tre grunnleggende prinsipper. Vi mener at disse må stå fast:

- Individuell rettighet i folketrygden. Retten til hjelpemidler er forankret i folketrygdloven, og folketrygden finansierer hjelpemidlene i hjem, utdanning, arbeid og fritid. Det betyr at behovet avgjør løsningen; ikke kommunebudsjettet.
- Nasjonal utlånsordning. Hjelpemidlene formidles via en nasjonal utlånsordning, og ikke som tilskudd med egenandel. Utlån sikrer at den enkelte får nødvendige hjelpemidler, uavhengig av egen lommebok og adresse.
- Formidlingsfaglig forsvarlig. Hjelpemiddelsentralene har helhetlig og solid kompetanse. Kompetente fagmiljøer er en sikkerhet for at tilbudet dekker det faktiske behovet og at utprøving, faglig rådgivning og opplæring blir ivaretatt. Kommuner og hjelpemiddelsentraler samarbeider om løsninger.

Som vi viser i det vi skriver, er vi svært bekymret for konsekvensene dersom kommunene skal overta folketrygdens ansvar på hjelpemiddelområdet. Dette vil ramme funksjons-hemmede hardt, og kommunene vil få nye oppgaver uten sikkerhet for finansieringen.

Forslag til innstilling:

Kommunen mener retten til hjelpemidler fortsatt skal ligge i folketrygden med et statlig finansieringsansvar og et nasjonalt formidlingssystem for faglig rådgivning og utlån av hjelpemidler. Dette vil sikre funksjonshemmede tilgang til nødvendige hjelpemidler på alle livsområder slik at grunnleggende menneskerettigheter blir ivaretatt.

Retten til hjelpemidler må ikke være avhengig av geografisk bosted og kommuneøkonomi. Staten bør forbedre hjelpemiddelformidlingen ved å styrke kommunenes ergoterapitilbud og rehabilitering, utvikle bedre IKT-løsninger og gjøre forenklinger.

At innbyggere, gjennom folketrygden, er sikret hjelpemidler som kompenserer for funksjonsnedsettelse vil ha betydning for levende lokaldemokrati der alle kan delta. »

Vurdering

Rådmann vurderer at høringsnotat legg opp til å redusere den statlige forankring av hjelpemiddelformidling i folketrygda samt hjelpemiddelsentralen si overordnede rolle og funksjon. Dette vert kompensert ved å overføre ansvaret for aktuelle hjelpemidler til kommunen kombinert med auka bruk av tilskot.

Slik sett er konsekvensen at nye oppgaver vert lagt til kommunen. Kommunen vil då kunne få ansvar for å finansiere hjelpemidlane og for den faglege formidlingen av riktige løysningar, vedtak, innkjøp, lagerhold og reparasjon.

I utgangspunktet er kommunen open for nye oppgåver med føresetnad om sikring av økonomi, kapasitet og kompetanse. Det er samstundes sentralt at retten til hjelpemiddel for menneske med nedsett funksjonsevne ikkje vert avhengig av kommunøkonomi og geografisk lokalisering.

Rådmann merkar seg innspel frå Råd for menneske med nedsett funksjonsevne, og vil på noverande tidspunkt tilrå at ein er tilbakehalden med å slutte seg til intensjon i høyringa.

Folkehelse – ingen merknad

Miljø – ingen merknad

Økonomi – per tid uavklart

Konklusjon

Rådmann vil ikkje tilrå å støtte intensjon i høyringa om å overføre ansvar for hjelpemiddelformidling frå stat til kommune.

Framlegg til vedtak:

Kommunestyret meiner retten til hjelpemiddel framleis skal ligge i folketrygda med eit statleg finansieringsansvar og eit nasjonalt formidlingssystem for fagleg rådgjeving og utlån. Retten til hjelpemiddel for menneske med nedsett funksjonsevne må ikkje vere avhengig av kommuneøkonomi og geografisk lokalisering.

Formannskapet - 53/2017

FS - behandling:

Framlegg til vedtak frå Nils Marton Aadland, H:

Kommunestyret støtter intensjonen om å overføre ansvar for hjelpemiddelformidlingen frå stat til kommune.

Det blir lagt til grunn at staten kompenserer kommunane sine utgifter til tiltaket.

Avrøysting:

Rådmannen sitt framlegg til vedtak fekk 6 røyster for, (2 AP, SP, KrF, FrP, V), 1 røyst mot og er såleis vedteke.

Framlegg til vedta frå Nils Marton Aadland fekk 1 røyst for, (H), 6 røyster mot, og fall.

FS – framlegg til vedtak (mot 1 røyst):

Kommunestyret meiner retten til hjelpemiddel framleis skal ligge i folketrygda med eit statleg finansieringsansvar og eit nasjonalt formidlingssystem for fagleg rådgjeving og utlån. Retten til hjelpemiddel for menneske med nedsett funksjonsevne må ikkje vere avhengig av kommuneøkonomi og geografisk lokalisering.

Kommunestyret - 50/2017

KS - behandling:

Framlegg til vedtak frå Nils Marton Aadland, H:

Kommunestyret støtter intensjonen om å overføre ansvar for hjelpemiddelformidlingen frå stat til kommune.

Det blir lagt til grunn at staten kompenserer kommunane sine utgifter til tiltaket.

Avrøysting:

Framlegg til vedtak frå formannskapet fekk 22 røyster for, (AP, FrP, SP, KrF, V, MDG, BF, Uavh), 5 røyster mot, og er såleis vedteke.

Framlegg til vedtak frå Nils Marton Aadland fekk 5 røyster for (H), 22 røyster mot, og fall.

KS - vedtak (mot 5 røyster):

Kommunestyret meiner retten til hjelpemiddel framleis skal ligge i folketrygda med eit statleg finansieringsansvar og eit nasjonalt formidlingssystem for fagleg rådgjeving og utlån. Retten til hjelpemiddel for menneske med nedsett funksjonsevne må ikkje vere avhengig av kommuneøkonomi og geografisk lokalisering.